

Postlønningsslovens § 4, sidste Stykke, findes en Regel, som kunde overføres paa saadanne Stillinger som de her nævnte Togføreres, den Regel nemlig, at tidligere Tjenestear medregnes med Halvdelen, hvad der saa kunde komme dem til Gode ved Oprykning i Togførerstillingen. Dette altsaa som en Henstilling til Udvalget.

Den Klasse, der uvilkaarlig paatvinger sig Opmærksomheden mest, det er den tidt omtalte Assistentklasse. Der er mange andre, jeg har Oplysninger om, baade Portører, Haandværkere ved Maskinafdelingen o. s. v., men det er umuligt her at gennemgaa det hele. Lad os tage Assistentklassen, den laveste saa at sige af Overklasserne, de saakaldte „Guldsnore“, lad os tage dens Forhold som typiske for disse saa vel mente Lønningssatser. Jeg kan her slutte mig til, hvad Folketingets fleraarige Ordfører i saadanne Sager, det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen) har udtalt om denne Klasse saavel som om Forholdet mellem de to Slags Assistenters, vi have, Trafikassistenter og Kontorassistenter. Jeg deler hans og Jernbanekommissionens Ønske om, at man maatte komme bort fra denne Deling, og da paa den Maade, at det blev Trafikassistentklassen, som opslugte den anden, saaledes at man inde i Jernbanekontorerne til Kontorarbejdet ikke fik Folk, der blot vare Kontormænd, men Folk, som fra daglig praktisk Tjeneste vidste, hvad Jernbanefærdsel og Trafikvæsen er. Her er et af de mange Omraader, hvor der i den Tid, vore Jernbaner have været under Statsdrift, er sket et væsentligt Tilbageskridt fra den Tid, da de vare under Privatdrift. I den sjællandske Tid, altsaa i de sjællandske Privatbaners Tid, var det saaledes, at man paa Kontorerne tog Folk ind ude fra Trafikken og satte dem et Par Aar til Arbejde paa Kontorerne, saa kom de ud i Trafikvæsenet igen, og der er endnu, hvis jeg ikke tager fejl, et Par Kontorer, hvor man er nødt til at bære sig ad paa denne Maade, det er Trafikchefernes Kontorer, der kan man ikke bruge Kontorfolk, som ikke have Trafikuddannelse. Jeg tror, at det i hele det støvede Kontorvæsen, vort Jernbanevæsen har faaet saa meget af, vildt virke gavnligt, om der kom hyppigt Skifte, kom Folk ind, som kunde se paa det med Livets Blik; de vilde føre megen sund Kritik, meget forstandigt Initiativ ind i dette Arbejde. Trafikassistenterne ere for hele Ledelsen af Jernbanevæsenets Færdsel Hovedmarven af Jernbanevæsenets Officers-

korps, og deres Uddannelse, deres Forhistorie, er den, som skaber den egentlige Jernbaneuddannelse her i Landet.

Ogsaa her, maa jeg have Lov til at gøre opmærksom paa, er der desværre sket et Tilbageskridt siden den sjællandske Tid. Jeg ved ikke, om alle de ærede Medlemmer have haft Lejlighed til at komme ind i, hvad en Trafikassistent egentlig er for et Menneske, hvad han bruges til og hvorledes han bliver til; jeg maa have Lov til ganske kort at antyde det. Naar et saadant ungt Menneske har taget sin almindelige Forberedelseseksamen og saa efter 1½ Aars Venten eller saa kommer ind i Jernbanevæsenet, bliver han Trafikelev med 30 Kr. om Maanedes og bliver sat ud paa en Station, hvor han skal lære Faget, ligefrem praktisk lære Faget. Det kommer han saa efterhaanden ind i. Samtidig skal han læse til en Eksamen, der fordrer en ikke ringe praktisk Viden for at blive Trafikassistent. Jeg har her mellem mine Papirer Bestemmelserne angaaende, hvad der skal læres til den Eksamen, og det er ikke saa lidt. Jeg skal ikke trætte det høje Ting ved at oplæse det i Einzeltheder, vi vilde ikke kunne have nogen klar Forestilling om, hvad det er. Det er en vældig Bunke Bøger, Manuskripter o. s. v., der skal læses. Eksamen er berømt for sin Vanskelighed, og man paastaar, at Sønner af Landets lærdeste Familier er det lykkedes at falde igennem ved den Eksamen. Se, Forberedelsen til denne Eksamen foregik i den sjællandske Tid saaledes, at der i Kjøbenhavn gaves en vejledende Undervisning, saa kunde Trafikeleverne et Par Dage om Ugen komme ind og modtage denne Vejledning. En saadan vejledende Undervisning gives ikke mere. De stakkels Elever maa selv sidde derude paa Stationen og ved lidt Vink fra Stationsforstanderen, som maaske for længe siden selv har glemt, hvorledes man praktisk skal tage fat paa at lære en saadan Masse udenad, pløje sig igennem det og se at banke det ind i Hjernen, og selvfølgelig sker det med meget Kraftspild, og megen Energi anvendes paa at banke Ting ind i Hjernen, som burde synke til Bunds. Naar de saa faa taget denne Eksamen, ere de eksaminerede Trafikelever, de blive endnu ikke Assistenters, men komme ud paa Stationerne som eksaminerede Trafikelever. Disse eksaminerede Trafikelever ere allerede i en saadan Stilling, at de mange Gange holde Togs og Menneskers Skæbne i deres Haand. Det er det ejendommelige ved